

דף נה.

הרמב"ם הל' בכורות פ"ז ח"ג

עין משפט א.

**הַיְוֹ שֶׁלֶשֶׁת עֲדָרִים ר בֵּין כָּל אַחֵר וְאַחֵר שֶׁשֶּׁת עָשָׂר מִיל
בְּגַרִּי שֶׁלֶשֶׁת מִצְטְּרָפִין. כִּיּוֹד. הַיְוֹ תְּשֻׁעָה מִכְּאָן וְתְּשֻׁעָה
מִכְּאָן וְאַחֲר בְּאַמְצָע בְּגַרִּי שֶׁלֶשֶׁת גְּנִסִּין לְדִיר לְהַתְּعַשֵּׂר:**

הרמב"ם הל' טומאת מות פ"ג הי"ד

עין משפט ב.

**כִּבְד שְׁגָמוֹתָה שׁ מִטְמָאָה בְּרַבִּיעִית מִפְנֵי שַׁהְיָא כֶּדֶם
נְקָפָה. דָם קָטָן שִׁיצָא כָּלוֹ אָם אֵין בּוֹ רַבִּיעִית טְהוֹר אַף
עַל פִּי שַׁהְוָא כָּל דָם שִׁבּוֹ:**

הרמב"ם הל' נדרים פ"ח הי"ח

עין משפט ג.

**הַנוֹּדֵר מִן הַמִּים הַגְּמַשְׁכִּין מִמְעֵין פְּלוֹנִי. ה אָסּוּר בְּכָל
הַנְּהָרוֹת הַיּוֹנְקוֹת מִמְנוּ וְאֵין צָרִיךְ לוֹמֵר הַגְּמַשְׁכּוֹת. אַף**

ר. **כָּסֶף** **משנה:** ומ"ש היו ג' עדרים וכו' עד להתעשר. שם פלוגתא דרב ושמואל ופסק
קרב באיסורי:

ש. **כָּסֶף** **משנה:** כבד שנימוחה וכו'. פירקא בתרא דבכורות עלה נ"ה: דם קטן שיצא
כולו וכו'. פ"ב דאהלות וחכמים:

ת. **כָּסֶף** **משנה:** הנודר מן המים הנמשכים ממען פלוני וכו' עד הנקראות על שמו. בפ'
בתרא דבכורות (דף נ"ה) זכרותא דמייא כלומר עיקר המים שבועלם פרת דאי'ר יהודא
אמר רב הנודר מי פרת אסור בכל מימות שבועלם ה' י' אי אמר לא שתינא ממי פרת
מי פרת הוא דלא שתינא האמנה אחרינה שתינא אלא שלא שתינא ממי דאתו מפרת
דא'יר יהודא אמר רב כל הנהרות למטה מג' נהרות וג' נהרות למטה מפרת: כתוב הראב' י'ד
הנודר מן המים הנמשכים ממען פלוני א' עיקרא דהאי מילתא וכו'. אני יודע מה ראה
הראב' י'ד לכתוב כאן מקום הדין יותר מבמקומות אחרים. ואפשר שמאני שלשון רבינו אינו
 ממש לשון הגמ' רצה ללמדנו שאעפ' משם הוא נלמד:

על פי שנשנה שם ואין קורין אותו אלא נהר פלוני ובאר פלוני ואין מלין אותו לשם המein הנדר הויאל והיא עקרן אסור בכלל. אבל אם נדר מנהר פלוני או ממעין פלוני אין אסור אלא בכלל הנחרות הנקראות על שם:

שורע יוזם ריז מעיף כה

כה. יח. הנדר מהמים הנמשכים מן מעין פלוני, אסור בכלל הנחרות היונקות ממנו, וא"צ לומר מההמשכים ממנו וاع"פ שנשתנה שמו ואין קוראין אותו אלא נהר פלוני.

דף נה:

הרמב"ם הל' בכורות פ"ז ח"י

ען משפט א.

הלוֹקָח טְלָאִים שְׁנוּלְדוּ בָּשָׂנָה זוֹ^א או שְׁגַתְנוּ לוּ בָּמְתָנָה גְּרִי הֵם פְּטוּרִים מִן הַמְּעֵשֶׂר עַד שְׁיַוְלְדוּ בְּרִשׁוֹתָו. לְפִיכְךָ הַשְׁתָּפִין שְׁנַשְׁתַּפְפוּ בְּבָהֲמוֹת וְהַבְּיאָ זֶה מֵאָה טְלָאִים וְזֶה מֵאָה טְלָאִים וְעַרְבּוּם וְנַשְׁתַּפְפוּ בְּהַזְּנִיר הַמְּאַתִּים פְּטוּרִים מִן הַמְּעֵשֶׂר שְׁכַל טָלה מֵהַזְּנִיר. וְכֵן הַאֲחִים שְׁיַרְשּׁוּ טְלָאִים מֵאֲבֵיהֶם גְּרִי הַזְּנִיר מִן הַמְּעֵשֶׂר. אבל

^א. כسف משנה: הלוֹקָח טְלָאִים שְׁנוּלְדוּ בָּשָׂנָה זוּ וְכוּ לְפִיכְךָ הַשׁוֹתָפים שְׁנַשְׁתַּפְפוּ בְּבָהֲמוֹת וְכוּ עַד אַחֲרֵי שִׁיתּוֹفָה זוּ הַשְׁנִינָה. הַכָּל מִשְׁנָה בְּפֶרְקָא בְּתְרָא דְּבָכּוֹרוֹת (דף נה: ונו'ו). ומ"ש וاع"פ שחלקו גדיים כנגד גדיים וכו'. שם פלוגתא דאמוראי ופסק כר"ע וכותוב בספר ריבינו וטלאים כנגד גדיים וט'ס הוא וצריך להגיה ולכתוב וטלאים כנגד טלאים. ומ"ש ועשרה כנגד עשרה. שם פלוגתא דאמוראי ופסק כר"י:

הנולדים להם בשותפות לאחר מכאן מאלו הבהמות בין לשותפין בין לאחים חיבין במעטה. וכן אם היו שותפין במעטה וקנו בהמות מעתות השותפות והאחים שקנו בהמות מעתות הירשה הרי הנולדים מהם לאחר מכאן חיבין במעטה שהרי ברשותן נולדו והרי הן כאיש אחד. חלקו האחים והשותפין אחר שנולדו להן הבהמות בראשותן וחזרו ונשתחפו הרי אלו פטוריין מן המעשר. שבשעה שהליך נעשו הפל לקויחין ולהקוח פטור וכשחזרו ונשתחפו הרי נשתחפו בהמות ועדין לא ילווה להן בראשותן אחר שתוף זה השני. ואף על פי שהליך גדיים בנגד גדיים וטלאים בנגד טלאים ועזרה בנגד עשרה הפל פטוריין מן המעשר והרי הן כל קויחין: